

[Valbak.]

andre lovforslag tidligere i dag været inde på den sag. Som jeg også sagde, sætter vi vor lid til, at materialet i forbindelse med kildeskatten vil vise sig at være det middel, der lukker op for en løsning af denne sag. Når dette materiale er tilvejebragt — og det må jeg bedrøve hr. Kurt Brauer med nok først kan ske, når kildeskatten folder sig ud — har vi noget at have vore gode intentioner i. Vi har også erklæret vort ønske om, at de formelle regler på førtids-pensioneringsområdet til enhver tid modsvarer det reelle behov, og vi deltager gerne i fortsatte overvejelser om det.

Med hensyn til forslaget's langtidskapitel sagde jeg sidst, og det vil jeg gerne gentage, at vi ikke nærer nogen forhåndsbegejstring for den langsigtede model, som er stillet op. Modellen består af fire byggeklodser lagt oven på hinanden: nederst velstandsreguleret folkepension, næste klods 50 pct.s tillæg til pensionen, kald den værdifast tillægspension, tredje klods ATP, fjerde ITP. Vi finder mildt sagt forslaget urationelt, og hvis det hus nogen sinde bliver lavet, vil det simpelt hen rage op over skorstenen.

Vi har videre sagt, at vi ikke i dag tør binde os til at reservere yderligere 2 milliarder kr. i 1968-penge til pensionsformål inden for et kort åremål. Vi mener simpelt hen, at der i de senere år er gået for megen inflation i løfter på dette område. Vi er nødt til at prioritere de opgaver, vi gerne vil løse, efter de ressourcer, vi har, og som vi får til rådighed. Listen over opgaver med høj prioritet er lang, og den fylder pengemæssigt ganske overordentlig meget; jeg skal ikke gentage den her, forslagsstillerne kender den, er enig i den og er jo da selv flittige bidragsydere til den.

Forslagets afsnit II, pkt. 6, handler om tillægspensionens finansiering, og det vil jeg gerne knytte et par nye bemærkninger til. Mit parti er indforstået med, som regeringen i statsministerens åbningstale har erklæret, at der i hvert fald bør overvejes opsamlet midler, der, når en fond måtte være tilvejebragt, vil kunne anvendes til en overbygning på de sociale pensioner; denne overbygning skal i modsætning til ATP-ordningen kunne komme alle til gode. Man foregriber efter mit skøn ikke drøftelsen om overbygningens fremtidige udseende, ens

eller forskellig tillægspension, ved allerede nu at finde ud af, på hvilken måde man kan og bør tilvejebringe midlerne.

Her kommer en forhøjelse af folkepensionsbidraget, sådan som af forslagsstillerne foreslået, ind som en mulighed. Dette middel indebærer bl. a. den fordel, må man erkende, at man finder frem til alle, både lønmodtagere og selvstændige, som opspare og senere nydere ved pensionsudbetaling. Jeg er naturligvis fuldt opmærksom på, at måske 2 pct.s forhøjelse eller deromkring af dette bidrag kan tænkes at skulle reserveres som bidrag til afholdelse af udgifterne ved dagpenge i en fremtidig nyordning af korttidsydelse. Jeg er også opmærksom på, at vi ved at bruge en forhøjelse af folkepensionsbidraget til dagpenge og opsparring meget hurtigt kommer i karambolage med det nuværende skatteloft, men det problem gives der vel råd for.

Til sidst vil jeg gerne sige om den fond, der måtte blive tilvejebragt ad denne vej, at den er begrænset af størrelse; det vil nok derfor alene af den grund være rimeligt i givet fald at anvende midlerne så vidt muligt på et enkelt objekt. Må jeg for egen regning foreslå til nuværende og kommende regeringers overvejelse et objekt, der med garanti er en sikker pengeanbringelse for sparerne: opkøb af bidder af landets jord.

Med disse bemærkninger skal jeg foreslå forslaget henvist til det sociale udvalg.

Kurt Brauer: Sidste år behandlede det næsten identiske socialdemokratiske forslag til beslutning samtidig med et forslag fra socialistisk folkeparti om førtidspensionering. Jeg nævner dette for at få lejlighed til at sige, at man ikke skal undre sig over, at vi ikke genfremsetter lovforslaget, for der er jo foretaget en lempelse af dispensationsreglerne ved ydelse af folkepension før tiden. Jeg håber ikke, nogen vil have noget imod, at jeg under det udvalgsarbejde, som er foreslået foretaget i socialudvalget, kommer til at beskæftige mig lidt med, hvordan reglerne har virket, efter at den lempede dispensation er trådt i kraft.

Der er foregået en meget omfattende bytning af standpunkter i pensionsspørgsmålet i de senere år, og derfor er debatten måske så afslappet, som tilfældet er i dag; jeg skal ikke forsøge at gøre den mindre